

Daphne

Årgång 32:1 2021

Läraren och botanikern **Anders Erixon**
i Botaniststafetten

Färingsös bladmossor – nu och då

Fripassagerare i krukväxterna: Risbräsm
och pygmémålla funna i Roslagen

**Skjutfältet
bjuder på
rariteter**

Daphne

Årgång 32:1 2021

FOTO MARIA KORNELIUSSON

Innehåll

- 1** Ordföranden har ordet – *Bo Eknert*
- 3** Daphnes nya redaktör – *Mira Rawet*
- 4** Floraväkteri på skjutfält – *Kerstin Frostberg*
- 9** Bladmossfloran på Färingsö – ett försök till inventering – *Patrik Engström*
- 16** Pygmémålla och risbräsa funna i Roslagen – *Joakim Ekman*
- 22** Botaniststafetten – *Anders Erixon*
- 29** Appendix Bladmossor – *Patrik Engström*

Notiser

- 15** *Daphne* är årets växt
- 21** Liten blåklocka – Sveriges nya nationalblomma

Omslag Finnögontröst *Euphrasia officinalis* subsp. *officinalis*.
Foto Gillis Aronsson.

Ordföranden har ordet

Vi har ett tufft år bakom oss. Pandemin har förändrat livet på ett sätt som vi kanske hade svårt att föreställa oss. Planerade evenemang har fått ställas in, sociala kontakter har minskat, arbete på distans har ökat. En positiv följd är ändå att många människor fått mer tid att vistas i naturen. För min del tycker jag det är påfallande hur många fler människor jag mött på mina skogspromenader under förra året. Förhoppningsvis har detta också fört med sig ett ökat intresse för naturen och vad som växer och gror. Här har vi i botaniska föreningar ett ansvar att fånga upp ett nyväckt naturintresse och kanske skapa engagemang och förståelse för natur- och miljöfrågor i ett vidare perspektiv.

Bo Eknert
Ordförande BSIS

Stranden och skogen

Två naturvårdsfrågor som fått ökad aktualitet gäller förändringar av strandskyddet och den framtida skogspolitiken. Båda dessa frågor har aktualiserats genom politiska beslut som ingick i januariavtalet.

Förslaget till ett **förändrat strandskydd** innebär att det ska bli enklare att bygga strandnära i glesbygd. Det generella strandskyddet kommer att tas bort för små sjöar och vattendrag. Alla som sysslat med naturinventeringar vet hur värdefulla strandmiljöerna är för den biologiska mångfalden. Förslaget är nu ute på remiss och det finns anledning för oss botaniker att bevaka vad som händer med strandskyddet.

Skogsbruket har stor inverkan på den biologiska mångfalden. Den statliga skogsutredningen föreslår att naturskydd i skogen i huvudsak ska bygga på frivilliga initiativ från markägare. Den omfattande nyckelbiotopsinventering som genomförts läggs ner och ersätts med en form av naturmiljöbeskrivningar. Samtidigt skapas ett 100 mil långt skyddat skogsbälte utmed den fjällnära skogen.

Enligt min uppfattning finns det både bra och dåliga förslag i skogsutredningen. Att skapa ett sammanhängande bälte av skyddad skog utmed fjällkedjan är givetvis positivt utifrån ett landskapsekologiskt perspektiv. Samtidigt kan man fråga sig om skyddsbehovet är störst just i denna typ av skog som redan i stor utsträckning är undantagen från skogsbruk. Skyddsbehovet är förmodligen större i sydsvenska ädellövskogar och högproduktiva granskogar på låglandet. Att lägga ner nyckelbiotopsinventeringen och inte använda den samlade kunskap som inhämtats verkar minst sagt ogenomtänkt. Här borde man i stället agera för att få fram tillräckliga resurser för att ersätta markägare som inte kan avverka sin

nyckelbiotopsklassade skog. Att framtida naturskydd i skogen i huvudsak ska bygga på frivillighet tror jag tyvärr är naivt om vi ska ha en chans att uppfylla de beslutade målen för biologisk mångfald i skogen.

Det här är alltså två frågor som kan få stor inverkan på den biologiska mångfalden och som det finns all anledning att följa upp den närmaste tiden. Vi i de botaniska föreningarna håller ögonen öppna.

Bo Eknert

Anslagstavlan

Jag botaniserade i Hagsätraskogen, Älvsjö industriområde och Älvsjöskogen (väster om järnvägen) i somras eftersom jag bor i Ormkärr, väster om Huddingevägen, vid Hagsätra. Åtminstone under våren tänkte jag ta ett varv till i de här områdena. Förra våren visade det sig att det finns vätteros på många ställen, exempelvis. I industriområden kan det ju finnas lite "vad som helst".
Hör gärna av er!

Gunnar Björndahl
gunnarbjorndahl111@gmail.com
070-2305482

Aktuellt i föreningarna hittar du på:

UBF: upplandsbotaniska.se
och på Facebook-sida
"Upplands Botaniska Förening"

BSIS: botaniskasallskapet.se
och på Facebook-sida
"Botaniska Sällskapet
i Stockholm"

▶ Kallelse till BSIS årsmöte i augusti – håll ögonen öppna på hemsidan eller facebook för mer information! Alt. maila styrelsen@bsis.org för att få uppdateringar via mail.

Vill du också få sällskap i skogen eller lära känna andra medlemmar, kanske som bor nära eller delar ett intresse?

Skriv en kort insändare till oss på Daphne@bsis.org!

Hej!
Jag heter Leilah och bor i Vällingby/Räcksta, Stockholm. Jag promenerar mycket i Grimsta naturreservat, Judarskogen och runt Kyrksjön. Jag är också ny floraväktare. Jag skulle vilja hitta någon som vill följa med ut och nyckla växter, och kanske göra en inventering i Grimsta?

Leilah Olsson
leilaholsson@gmail.com 0722097268

Daphnes nya redaktör

Mitt namn är **Mira Rawet**, jag är 25 år och biolog från Stockholms universitet med ett lagom nördigt växtintresse. Eftersom jag alltid tyckt om språk och tidigare har gett ut föreningstidningar i studentsammanhang så ser jag väldigt mycket fram emot att få vara med och skapa vår vackra medlemstidning *Daphne*.

Naturen har alltid varit ett självklart inslag i mitt liv, ända sedan jag var liten och plockade blåbär *Vaccinium myrtillus* på baksidan av sommarhuset. Jag valde att bli biolog efter att ha studerat två år på KTH, och det valet har jag inte ångrat en enda gång. Kursen i floristik som vi läste efter första året fick mig att fastna helt för växterna och botaniken. Ett år senare var jag själv lärarassistent på den kursen och kunde förhoppningsvis förmedla hur fantastiska våra växter är, när man väl stannar upp och tittar närmare. Det var också via floristiken som jag blev tipsad om Botaniska Sällskapet i Stockholm.

Jag bor med min sambo i Bergshamra, Solna. Mitt favoritområde inom botaniken är nog morfologi, att studera växternas utseende och former. Framför allt de små växterna – t.ex. krypnarv *Sagina procumbens* – som öppnar upp en helt ny värld när man undersöker dem under lupp. Vilda ätliga växter är ett annat intresseområde jag tagit upp senaste åren – på sätt och vis är jag tillbaka igen där jag startade, med den lilla flickan som plockade blåbär på baksidan av sommarhuset. Nu är jag inte lika liten längre, dock.

Det ska bli väldigt roligt att få vara med och skapa *Daphne*, och att lära känna alla er i Botaniska Sällskapet och Upplands Botaniska Förening bättre. Jag ser fram emot många trevliga bidrag till tidningen, stora som små. Och jag vill gärna höra era tankar om tidningen – skriv gärna till **daphne@bsis.org** och berätta om vad du tycker om vår medlemstidning! Alla synpunkter är välkomna.

Vi syns, i fält eller mellan raderna!
Mira

Floraväkteri på skjutfält

Kerstin Frostberg Text

Trots många turer till Trögden, den stora halvön i Mälaren sydost om Enköping, har jag avstått från att besöka Veckholms skjutfält ända till i somras. En djupt rotad respekt för allt explosivt har jag alltid haft, uppvuxen intill ett regemente som jag är.

Mitt i sommaren 2020 skickade Mora Aronsson, samordnare för floraväktarna i C-län, ut en förfrågan om hjälp att räkna finnögontröst *Euphrasia officinalis* subsp. *officinalis* i Uppsala län. Samma dag råkade jag bläddra i Kerstin Ekmans och Gunnar Erikssons bok *Se blomman*, där den senare beskriver nämnda skjutfält på ett ytterst intressant, initierat och lockande vis. Det bidrog till att jag nappade på Veckholms finnögontröst. Trots att det möjligen skulle kunna ligga något explosivt

Lokalen vid Veckholms
skjutfält där grusnejlika växer.
FOTO KERSTIN FROSTBERG

bortglömt föremål på skjutfältet bedömde jag risken för närkontakt som näst intill obefintlig, då finnögontröst inte växer i snår, ris eller högt gräs. (Läs boken förresten, eller åtminstone skjutfältskapitlet, om du inte har den i färskt minne.)

Numera kan man enkelt kolla tillgängligheten på alla skjutfält via nätet. I Enköpingstrakten finns tre dylika. Sommartid är de ofta öppna för besökare. Jag lämnar gärna bilen utanför bommen och promenerar, även om man lär kunna få tillstånd att färdas med bil i området om man kontaktar försvaret.

Finnögontröst kan bli upp till 30 cm hög och skiljs från stor ögontröst genom att bladen har fler taggar och blommorna är mindre.

FOTO GILLIS ARONSSON

Grusnejlika är en liten, gracil växt med små rosaröda blommor.

FOTO KERSTIN FROSTBERG

Första besöket i Veckholm

I början av augusti är ju mycket av växtligheten inte längre i sitt fräschaste stadium. Litet trist är det att jag ännu inte har besökt Veckholms skjutfält vår eller försommar, en försummelse som jag hoppas kunna gottgöra. Mina sensommarbesök gav mig ändå, förutom nyttig motion, många trevliga upplevelser, såsom en nyfiken räv *Vulpes vulpes* på vägen framför mig och en sälgschimperfjäril *Apatura iris* på kort besök i mänsklig ögonhöjd. Och redan vid infarten hittade jag ett litet bestånd av äkta pimpinell, *Poterium sanguisorba* subsp. *sanguisorba*, vilken sällan ses. Den är funnen på skjutfältet för drygt 15 år sedan, men då på en helt annan lokal.

Efter någon kilometers traskande i stillheten möter jag en ögontröst i gräskanten längs vägen. Fram med luppen för att knästående granska glandlerna – jodå, de stämmer för finnögontröst. Införliva sökbilden, räkna och anteckna koordinater och antal. I skjutfältets centrala del sitter grupper av finnögontröst litet varstans på solexponerade och störda ytor. Vissa plantor är mer än decimeterhöga, grenade och lätta att upptäcka med åtskilliga utslagna blommor, medan andra är ett par cm höga och/eller överblommade. Att räkna antalet plantor hundra procent rätt är omöjligt, åtminstone för en ensam äldre tant. De tätaste grupperna blir skattade, vilket kan göras med rimlig säkerhet och lugnt samvete sedan ögonen kalibrerats och det dessutom står klart att platsen hyser tusentals plantor. Arbetet fortgår ett par timmar. Solen skiner, vinden vilar, inte ett ljud hörs utöver enstaka fågelläten och gräshoppornas konstanta filande. En perfekt eftermiddag för en introvert sjuttiplussare.

Nyupptäckt lokal för grusnejlika

Det blev totalt tre besök i augusti på Veckholms skjutfält. Förutom finnögontrösten och pimpinellen hittade jag på rejält störd mark två förekomster av grusnejlika *Gypsophila muralis*, som också är floraväktarart och rödlistad i kategori EN (starkt hotad). Arten är inte helt lätt att upptäcka. Först tyckte jag flyktigt att vildlinet *Linum catharticum* vid mina fötter var märkligt rosa i tonen, men vid närmare granskning insåg jag mitt misstag. Vissa plantor är som knapptålar i storlek, andra litet buskigare och upp till en handsbredd höga. Nästa dag fann jag den andra lokalen. Mellan de två förekomsterna ligger en granskog. Hur har grusnejlikan kommit till Veckholms skjutfält? Hur länge har den funnits där? Hur har den undgått upptäckt? ”Militär aktivitet” skulle jag svara på den första frågan.

Ledningsregementets skjutfält i Enköping, som jag också besökte 2020, har tidigare hyst tusentals grusnejlikor. De är nu betydligt färre men åtminstone hundratals, och växer där den

Grusnejlika.
FOTO KERSTIN FROSTBERG

sandiga marken störs, oftast i hjulspår. Från Enköping kan nog ha fått lift till Veckholm med något av försvarets fordon. Eller har de suttit på ett par kängor? Kanske är det årtionden sedan grusnejlikan etablerade sig på den större av lokalerna, varifrån den sedan tagit sig vidare förbi granskogen med en eller annan vektors hjälp. Kanske kom den som nyinflyttad till båda platserna samtidigt. Möjligen har den funnits i trakten sedan lång tid men borde då ha upptäckts långt tidigare, trots sin oansenlighet. Förekomsterna av grusnejlika på Veckholms skjutfält är sannolikt spontana. Lokalernas fortbestånd är beroende av verksamheten på skjutfältet.

Mer att se på skjutfältet

Tråkigt nog tycks lokalen för fältgentiana *Gentianella campestris* subsp. *campestris* på Veckholms skjutfält ha somnat in för gott. Orsaken är inte helt klar men platsen har mist all karaktär av äng. Torrmarksarter och en del tuffa gräs klarar sig däremot bra i närheten. Gullklöver *Trifolium aureum*, backklöver *T. montanum* och backtimjan *Thymus serpyllum*, alla rödlistade, kan utan större svårighet uppletas på skjutfältet.

Av särskilt intresse för besökaren i militära övningsområden är att uppmärksamma resterna av gammal bebyggelse, i detta fall flera torp, vilka Gunnar Eriksson skriver berörande om i *Se blomman*. Byggnaderna ser man just inget av längre, men äppelträd *Malus domestica*, syren *Syringa vulgaris*, spirea *Spiraea* spp., studentnejlika *Lychnis chalcedonica* med flera påminner vandraren om att här har det för inte många decennier sedan varit långt ifrån lika öde och stilla som nu. På äldre kartor syns också boplatsernas litet lustiga namn, Portugal t ex, som sätter fantasin i rörelse – hur kunde man komma på att ge sitt torp på en udde i Mälaren ett så exotisk namn?

Ett besök på det blomrika Ledningsregementets skjutfält i Enköping kan också rekommenderas. Den sandiga marken är livsmiljö för insekter som man inte ser överallt. Även utan större entomologisk kompetens kan man, som jag, lyckas få syn på minimonstret bivarg *Philanthus triangulum* eller den eleganta skalbaggen sommarsollöpare *Poecilus lepidus* bland grusnejlikorna.

Jag har faktiskt aldrig stött på odetonerad ammunition på något skjutfält, varken i år eller tidigare. Men så är jag också försiktig och går mest på vägar och bara där det syns fårska spår av mänsklig närvaro.

Litteratur:

Kerstin Ekman och Gunnar Eriksson, *Se blomman*,
Albert Bonniers förlag 2017.

Bladmossfloran på Färingsö – ett försök till inventering

Patrik Engström Text och bild

För några år sedan, närmare bestämt 2016 om jag inte minns fel, bestämde jag mig för att försöka lära mig att artbestämma mossor. Jag kom att tillbringa mycket tid ute i skog och mark på Färingsö i Ekerö kommun där jag bor. I början hade jag fullt upp med att försöka lära mig identifiera de arter jag stötte på, men så småningom blev jag mer säker på mina bestämningar och började få en viss koll på vad som var vanligt i trakten. Då väcktes tankarna om en inventering av hela Färingsö. På så vis skulle mina chanser att hitta fler arter öka samtidigt som jag skulle öva upp min förmåga att känna igen de arter jag redan stött på. Under en inventering blir man ju tvungen att även notera allmänna arter i varje ny inventeringsruta.

Hällkvastmossan växte oftast bland fönsterlav i hällmarkstallskog.

Kalkkamossa från ett av öns mycket sällsynta kalkstråk.

Metod

Färingsö ingår i 10 st 5×5 km atlasrutor men i några av dessa ingår endast en mycket liten del av ön. Mitt första delmål var att besöka samtliga rutor och då notera alla mossor som jag stötte på. Efter att ha besökt samtliga rutor minst en gång sattes snabbt ett nytt delmål som blev minst 50 arter i varje ruta. Även detta delmål var snabbt avklarat och jag började fundera på om det fanns någon inventering jag kunde jämföra med? Det var ju inte helt självklart för mig som ny i mossornas värld hur många arter jag kunde förvänta mig på ön. Jag sökte lite på nätet efter inventeringar av mossor i Stockholmstrakten och hittade till slut en som verkade gå att få tag på. Den lilla boken Stockholmstraktens bladmossor av Edward von Krusenstjerna beställdes från Mossornas vänner och jag började bena ut vilka arter han angivit från Färingsö. Men eftersom Krusenstjerna bara anger i vilka socknar man noterat en mossa så skulle det bli svårt med en jämförelse om jag höll fast vid mina atlasrutor. Snabbt började jag därför sammanställa vad jag sett i respektive socken på ön. Detta var ett ganska enkelt jobb tack vare Artportalen till vilken jag hade rapporterat mina fynd. På ön finns fyra socknar vilka från norr till söder är, Färentuna, Hilleshög, Sånga och Skå. Jag bestämde mig också för att ignorera vitmossorna och fokusera på övriga bladmossor för att kunna jämföra fullt ut med Krusenstjernas inventering.

Lerfickmossa hittades ofta i leriga diken.

Resultat

I skrivande stund, januari 2021, har jag sett 137 olika bladmossor på Färingsö. Krusenstjerna har angivit ungefär 20 fler från samma område. Tittar man på artantal för respektive socken så syns tydligt att Krusenstjerna och/eller hans inventerare var mest aktiva i Färentuna socken där han noterade hela 120 arter (Tabell 1). Självt bor jag nästan mitt i Sånga socken och har således också lagt ner mest tid på att inventera där vilket resulterat i 116 arter.

Då inställer sig frågan om jag noterat samma arter som Krusenstjerna? Majoriteten av de arter jag noterat har också Krusenstjerna angivit från området, men 22 av mina noterade arter har inte Krusenstjerna med från ön (Tabell 2). Egentligen 24 men spärraggmossa *Racomitrium elongatum* och murblommossa *Schistidium crassipilum* ingick troligen på den tiden i andra arter som han har med.

Detta innebär att Krusenstjerna rapporterar ungefär 40 arter från Färingsö som jag inte lyckats hitta eller identifiera. Vilka är då dessa arter och varför har inte jag lyckats se dem? Ett släkte som jag tycker är svårbestämt och där jag bara lyckats se två arter är sidenmossor *Plagiothecium*. De arter jag lyckats identifiera är dels skogssidenmossa *P. denticulatum*, som är mycket vanlig i området,

Tabell 1. Antal arter bladmossor (exkl. *Sphagnum*) på Färingsö i respektive socken.

Socken	Patrik	Krusenstjerna
Färentuna	91	120
Hilleleshög	90	98
Sånga	116	102
Skå	91	101

Tabell 2. Arter jag noterat på Färingsö men inte Krusenstjerna.

1.	Liten sågmossa	<i>Atrichum tenellum</i>
2.	Äppelmossa	<i>Bartramia pomiformis</i>
3.	Blekbryum	<i>Bryum pallescens</i>
4.	Guldspärrmossa	<i>Campylium stellatum</i>
5.	Kalkkammossa	<i>Ctenidium molluscum</i>
6.	Kustsnurrmossa	<i>Dicranoweisia cirrata</i>
7.	Skogskvastmossa	<i>Dicranum flexicaule</i>
8.	Stor klockmossa	<i>Encalypta streptocarpa</i>
9.	Stor näckmossa	<i>Fontinalis antipyretica</i>
10.	Kalkklockmossa	<i>Homalothecium lutescens</i>
11.	Trådfläta	<i>Hypnum andoi</i>
12.	Hårhättemossa	<i>Orthotrichum diaphanum</i>
13.	Asphättemossa	<i>Orthotrichum gymnostomum</i>
14.	Skogshättemossa	<i>Orthotrichum stramineum</i>
15.	Kopparglansmossa	<i>Platygyrium repens</i>
16.	Åkerdagmossa	<i>Pseudephemerum nitidum</i>
17.	Sumpkrypmossa	<i>Pseudocampylium radicale</i>
18.	Sipperraggmossa	<i>Racomitrium aquaticum</i>
19.	Spärraggmossa	<i>Racomitrium elongatum</i>
20.	Liten knottmossa	<i>Rhabdoweisia fugax</i>
21.	Bäcknäbbmossa	<i>Rhynchostegium riparioides</i>
22.	Murblommossa	<i>Schistidium crassipilum</i>
23.	Skuggtujamossa	<i>Thuidium delicatulum</i>
24.	Krushättemossa	<i>Ulota crispa</i> s.lat.

samt klosidenmossa *P. curvifolium* vilken jag bara noterat enstaka exemplar av. Krusenstjerna har förutom dessa med trindsidenmossa *P. cavifolium*, vedsidenmossa *P. laetum* samt praktsidenmossa *P. succulentum*. Släktena grusmossor *Ditrichum* och jordmossor *Dicranella* har jag haft uppenbara svårigheter med då den enda art jag noterat är smaragdmossa *Dicranella heteromalla*. Krusenstjerna har förutom denna noterat klogrusmossa *Ditrichum heteromallum*, liten grusmossa *D. pusillum* samt i släktet *Dicranella* myrsmaragdmossa *D. cerviculata*, rak jordmossa *D. crispa*, slidjordmossa *D. schreberi* och kalkjordmossa *D. varia*. Ett notoriskt svårbestämt släkte är *Bryum* där Krusenstjerna har med flera arter som jag inte lyckats identifiera. Man stöter ofta på släktet i fält men sällan

Stor kvastmossa verkade vittna om lite mer orörda skogar.

med kapslar vilket gör att jag inte ens brukar bekymra mig om att ta belägg. Tre av de fyra arter som jag noterat är dock lätta att känna igen utan kapslar och dessa är kopparbryum *B. alpinum*, silvermossa *B. argenteum* och skruvbryum *B. capillare* där de två sistnämnda är mycket vanliga.

Många av de arter Krusenstjerna noterade i området men som jag inte återfunnit går säkert att finna även idag medan andra kan ha utgått. Han har bland annat med röd skorpionmossa *Scorpidium revolvens* och grov gulmossa *Drepanocladus lycopodides* från en lokal där jag utan resultat gjort eftersök. Jag har även letat i ett område där han noterat jätteskedmossa *Calliergon megalophyllum*, stor skedmossa *C. giganteum* samt spärrokrokmossa *Drepanocladus polygamus* men utan att finna någon av dem. Stor skedmossa har jag däremot hittat på en helt annan lokal som ligger långt från den som Krusenstjerna anger.

Åkertuss var den absolut vanligaste mossan på öns sädesåkrar.

Tack

Inventeringen är såklart gjord av en amatör och det finns säkerligen många fler arter att se i området. Men jag tycker ändå att jag kommit tillräckligt långt för att våga presentera mina resultat. Det har blivit många felbestämningar under resans gång men jag har skickat ett flertal belägg till riksmuseet för kontroll. Stort tack till Lars Hedenäs som granskat dessa och i många fall kommit med värdefulla tips på hur man identifierar de mossor jag felbestämt.

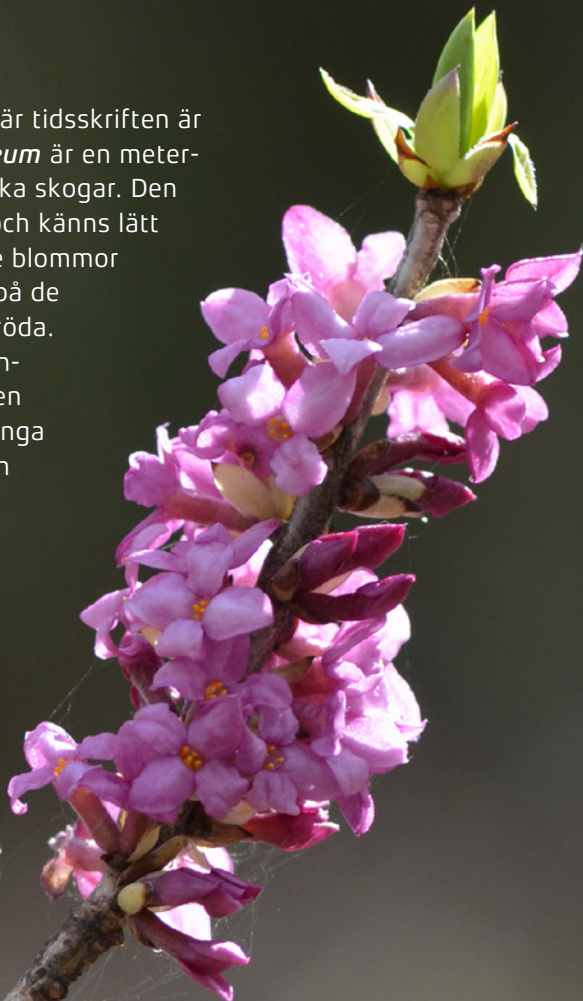
Appendix till artikel om bladmossor.

Arter som artikelförfattaren noterat under inventeringen, se sid. 29.

Daphne är årets växt!

Växten som har gett sitt namn till den här tidsskriften är årets växt 2021. **Tibast** *Daphne mezereum* är en meterhög buske som växer i lundar och mullrika skogar. Den förekommer oftast i enstaka exemplar och känns lätt igen på våren genom sina rosa doftande blommor på bar kvist. På hösten känns den igen på de ca 1 cm stora frukterna som lyser klart röda. Under sommaren är tibast inte lika iögonfallande, men man kan då känna igen den på bladens form. Bladen är smala och långa (ca 5–8 cm), med korta skaft och blågrön undersida.

Källa: Jan Y. Andersson,
Svenskbotanik.se/tibast
FOTO ANDERS ERIXON

Håll extra utkik
i skogen efter **tibast**
i år, och rapportera
dina fynd på
[Artportalen.se!](https://artportalen.se/)

Pygmémålla och risbräsma funna i Roslagen

Joakim Ekman Text och foto

Den 15 juli 2020 behövde jag komplettera mina trädgårdsväxter och gjorde då ett besök i Kröhns handelsträdgård vid Älmsta på Vaddö, norr om Norrtälje. Jag brukar alltid titta runt lite och se om det finns några spännande ofrivilliga inkomlingar som spritt sig. Det har ju många gånger tidigare visat sig ge lön för mödan.

I några krukor av dvärgpalm *Chamaerops humilis* stod en del skott som såg spännande ut. Vid närmare granskning visade det sig vara risbräsma *Cardamine occulta*, som vid denna tidpunkt bara var känd från en lokal i Uppland i centrala Uppsala. Där hade den upptäckts som ny för Sverige 2017. Totalt 13 plantor inräknades av denna art. Ett nytt besök gjordes dagen efter för att ta lite fler bilder. Och ser man på, vid närmare kontroll fanns där också två plantor av pygmémålla *Dysphania pumilio*, tidigare inte anträffad i Uppland. Ett exemplar av den rödlistade etternässlan *Urtica urens* (NT, nära

Risbräsma *Cardamine occulta* växande i en kruka med dvärgpalm *Chamaerops humilis*.

hotad) samsades även med risbräsmorna i en av krukorna. Där fanns även ett exemplar vildportlak *Portulaca oleracea* agg.

Ett botaniskt mikrokosmos i dvärgpalmskrukan, med risbräsma, etternässla och vildportlak som fripassagerare.

Pygmémålla

Pygmémålla har i *Flora Nordica* (Jonsell 2001) bara två registrerade lokaler i Sverige. Den ena är den klassiska adventivväxtlokalen Lackalänga i Skåne, där den noterades 1935–1950. Det är en lokal där ett stort antal arter kom in i landet med importerad ull till en yllefabrik. Ullavfall dumpades i diken och andra svackor och täcktes med jord, eller så användes det till gödsling av åkrar. Detta gav upphov till ett eldorado av arter från andra kontinenter som gjorde att dåtidens växtsamlare valfärdade dit. Stora mängder belägg från dessa dagar finns bevarade i våra offentliga herbarier. Den andra lokalen är Olofström i Jämshög, Blekinge 1983. Enligt Artportalen växte den där i grus på en rivningstomt.

Senare fynd i Artportalen och Virtuella herbariet är från Norra Hammarbyhamnen i Stockholm 2014–2019 samt Liljeholmen i Stockholm 2019, båda dessa i Södermanlandsdelen av stan. Vid Lokstallarna i Malmö har den noterats på ruderatmark i det gamla spårområdet 2016–2019. Efter fyndet på Väddö har pygmémålla även noterats just i en kruka med dvärgpalm i Umeå hösten 2020.

Pygmémålla *Dysphania pumilio* som ogräs i dvärgpalmskruka i handelsträdgården på Vaddö.

Risbräsma

Risbräsma upptäcktes som ny för Norden 2017 då den hittades av Sebastian Sundberg i centrala Uppsala (Sundberg & Tyler 2017). Den växte då rikligt i stora cementblomkrukor med utplanteringsväxter. I detta område har den hållit sig kvar ända till den senaste sommaren, 2020. Bland annat finns en del exemplar som spritt sig till gatstensfogar. Efter detta förstafynd har den enligt Artportalen och Virtuella herbariet noterats i krukor i växthus i Bjuråker i Hälsingland hösten 2017, där den var kvar 2018 och då även som ogräs på friland. Även 2019 finns den noterad härifrån i Artportalen. Som krukogräs finns den noterad på utedelen av Plantagen i Herrestad i Bohuslän 2018. Förutom Vaddöfyndet har risbräsma 2019–2020 även noterats i plantskolor eller som sannolikt spridd från dessa i Sköllersta i Närke, Umeå och Vännäs i Västerbotten, Målilla

Belägg av risbräsmå insamlat från den nyupptäckta lokalen på Vaddö.

i Småland och hösten 2020 i Ulriksdals slottsträdgård, Solna, Uppland.

Risbräsmå tros härstamma från risfält i Ostasien där den uppstått som en hybrid mellan två bräsmearter varefter en kromosomtalsfördubbling skett. Den har spridits som ogräs i Europa sedan 1990-talet norrut till Nederländerna och Tyskland. I vissa områden i Centraleuropa har den även spritt sig ut i naturliga biotoper (Sundberg & Tyler 2017). De svenska fynden är alla kopplade till plantskolor varifrån den vanligtvis spritt sig med krukor och utplanteringsväxter.

Även de närstående arterna skogsbräsmå *Cardamine flexuosa* och bergbräsmå *Cardamine hirsuta* har ogräsformer som sprids i och från plantskolor.

Pygmémållan skiljer sig från den liknande arten drakmålla *Dysphania schraderiana* genom att den senare har en kamlik köl på ryggsidan av hylleflikarna (därav namnet drakmålla) medan pygmémållan enbart har hår.

Risbräsman liknar mest skogsbräsman men saknar till skillnad från denna och bergbräsman en basal bladrosett och bladen är även helt kala.

Belägg av både pygmémålla och risbräsma kommer att lämnas till herbariet vid Botaniska museet i Lund (LD).

Konsekvenser

Då krukor med dvärgpalmer inte så sällan används på bland annat uteserveringar sommartid är detta en möjlig införselväg för dessa arter att spridas till nya lokaler från krukorna. Det gäller ju såväl risbräsma som pygmémålla. I fallet risbräsma förefaller samtliga kända förekomster i landet ha sitt ursprung från handelsträdgårdar. Om även pygmémålla kommer få en ökad spridning på detta sätt återstår att se.

Litteratur

Jonsell, B. (ed.) 2001: *Flora Nordica* 2. Stockholm.

Sundberg, S. & Tyler, T. Risbräsma – nu i Norden. *Daphne* 28 (2): 13–15.

Liten blåklocka – Sveriges nya nationalblomma

I mars i år utsågs liten blåklocka *Campanula rotundifolia* till Sveriges första nationalblomma. Svenska Botaniska Föreningen genomförde en omröstning där över 80 000 personer var med och röstade! I slutändan var det den lilla blåklockan som vann. Liten blåklocka växer på torra och öppna marker i hela landet. Det är en karaktärsväxt för det gamla kulturlandskapet då den trivs bra på ängar och i torra hagmarker.

Du kan lätt skilja den lilla blåklockan från våra andra *Campanula*-arter genom storleken. Artnamnet *rotundifolia* betyder "runda blad", och kommer från att liten blåklocka vid basen av stjälken har en s.k. bladrosett av runda blad. Bladen på själva stjälken är dock smala och avlånga.

Källa: Virtuella floran

Botaniststafetten

Anders Erixon Text och bild

Anders Erixon.

Min farfar hette Georg. Han var min stora förebild. Georg växte upp i Malmberget och började som tonåring jobba i gruvan. Men någon kom på att han hade "läshuvud" och han fick ta realexamen. Därefter fick han jobb på Handelsbanken och hade råd att köpa en motorcykel. Det ledde till många turer med fiske och naturliv. När jag var liten bodde jag granne med farfar i Uppsala. Vi fiskade mycket, plockade nypon och studerade tågens avgångar på de olika linjerna. I farfars bokhylla stod Krok & Almquist, tolfte upplagan.

Farmor kom från Strömstad så på somrarna var vi där eller hos släktingarna på Koster. Mina mostrar från Ludvika var biologilärare och pratade mycket om växterna runt stugan i Klenshyttan. Jag gick med i scouterna på

60-talet och började spana på fåglarna vid huset på Lidingö. 1968 gjorde jag mitt specialarbete i gymnasiet om ekologin på en havsstrand på Lindholmen i norra Bohuslän. Efter studier i ryska och lumpen i Umeå kom jag in på en kemi- och biologiutbildning i Uppsala. Mina viktigaste lärare på botaniken var Lena Junell (nu Jonsell) och Nils Lundqvist. Vi besökte alla klassiska botaniska lokaler runt Uppsala. Under tre år fick jag leda en sommarkurs för utländska studenter som jag kallade "Swedish Botany". Med två folkbussar betade vi av de flesta lokalerna i Uppland under sex veckor.

Biologilärare med botaniken i fokus

Jag blev biologilärare i Stockholm och började följa med på Lasse Kers och Pelle Holmbergs exkursioner. I mitten av 80-talet fick jag en ruta i Tyresö att inventera för *Sörmlands flora*. Jag gick där med min anteckningsbok, och mötte plötsligt en man som kom emot mig på stigen. Han hade också en anteckningsbok. Han hette Per-Arne Bystedt och hade av misstag fått samma ruta. Jag och min sambo hade just fått vårt andra barn och jag insåg snabbt att jag skulle hoppa

I farfars bokhylla stod Krok & Almquist, tolfte upplagan.

Skogs promenad med eleverna.

av projektet. Istället blev det ABF-studiecirklar i många år; *Vilda växter i Tyresö*, *Att färga med svampar* och *Med näsan i marken*. Svenska Botaniska Föreningens botanikdagar i Sörmland och Västergötland gav mersmak. Deltagande i Mora Aronssons botanikkurs i Abisko ledde till att jag 1998 höll en *Botanikvecka* i Björkliden. Sen blev det flera fjällresor, inte minst ett häftigt besök i Padjelanta.

En gång när vi var ute och fiskade strömming vid Lura ström i Tyresö kom vår tioåring Pelle och sa: "Pappa, det är en blomma här borta som du nog vill se!" Jag gick dit. En blommande kärrtörel. Men den finns väl inte här? Jodå, och nu finns den lokalen utmärkt i *Nordens flora*.

Under två år runt millennieskiftet var jag lärare på Svenska skolan i Maputo, Moçambique. Det blev mängder av expeditioner runt om i södra Afrika. På många platser i Moçambique ligger det fortfarande landminor längs vägar och stigar så det fick ofta bli fågelskådning. Doreen Bolnick är en skicklig botanisk illustratör och hon och hennes man ledde exkursioner runt Maputo där vi fick se mycket spännande. I Sydafrika, Swaziland och Lesotho har jag, elever och kollegor fått massor av botaniska kickar!

Under mina år som lärare på Värmdö gymnasium ledde jag många resor med elever som läste "fältbiologi". Framförallt åkte

Ophrys sp., Sardinien

Källkambräken, Island.

vi till Gotland i maj varje år. Där kom jag i kontakt med Jörgen Petersson, och jag har deltagit i många exkursioner på ön. I femton år var jag varje sommar i Norrlanda. Där skötte jag ett litet kärr med majviva *Primula farinosa*, blodtopp *Sanguisorba officinalis* och kärrknipprot *Epipactis palustris*. Hoppas att det överlever tills jag kommer dit nästa gång! Det är bara jag som hittar dit.

*"Det finns mitt i skogen en oväntad glänta
som bara kan hittas av den som gått vilse.
Gläntan är omsluten av en skog som kväver sig själv.
Svarta stammar med lavarnas askgrå skäggstubb.
De tätt sammanskruvade träden är döda ända upp i
topparna där några enstaka gröna kvistar vidrör ljuset
Därunder: skugga som ruvar på skugga, kärret som växer
Men på den öppna platsen är gräset underligt grönt och
levande."*

Citatet är av Tomas Tranströmer som kom att betyda mycket för mig. Mina elever i kemi skrev poesi inspirerad av honom och de fick sedan glädjen att läsa sina dikter på Värmdö bibliotek med paret Tranströmer som åhörare.

På Nordkoster fick jag bidra med inventeringar för *Bohusläns flora* och där botaniserar jag fortfarande flera gånger om året. Bland mina favoriter finns strandvallmo *Glaucium flavum*, Sankt Pers nycklar *Orchis mascula*, sandtimotej *Phleum arenaria*, bohusranunkel *Halerpestes cymbalaria* och förstås "Kostertistlarna" (martorn *Eryngium maritimum*). Kom gärna dit så visar jag!

Som svensk representant har jag fått vara med på fantastiska resor till Stavanger, Karelen, Mön och Island. I Karelen fick jag en av mitt livs största upplevelser. En regnig kväll när de andra deltagarna satt inne lufsade jag runt och hamnade på en liten skogsväg. "Nämen – det är ju trådviva!" Hundratusentals var trådvivorna *Androsace filiformis* och täckte vägen i flera hundra meter. Jag hade ingen kamera och nästa dag stack vi tidigt. Men jag minns stället!

Strandvallmo, Nordkoster.

Oväntat besök

För fyra år sedan dök det upp en blomma i min trädgård som jag inte blev klok på. Jag la ut bilden på Facebook och snart kom svar från Thomas Karlsson: "Vad gör *Lathyrus venetus* i din trädgård?" Den fick det svenska namnet "bredbladig vårärt" och flera kända botanister har besökt den. Den kom förmodligen in med fågelfrö och blir större för varje år!

De senaste åren har jag besökt ett antal medelhavsöar (och halvöar) i jakt på framför allt *Ophrys*-arter. Påsklovet är en perfekt tid för sådana expeditioner. Monte Gargano (Italien), Peloponnesos och Sicilien var de mest minnesvärda. Lars Fröberg från Lund leder varje år inventeringsläger i Lappland som gett mig chansen att botanisera i farfars fotspår. Projekt *Dalarnas Flora* har också läger på somrarna och jag har börjat inventera några rutor runt Ludvika.

Bredbladig vårärt. Första fyndet i landet.

Trådviva, Rysslund.

Håll ögonen öppna efter sommarens läger! Man behöver inte vara expert för att delta.

Sedan jag engagerade mig i Botaniska Sällskapet och Floraväktarna har jag fått många tillfällen att fördjupa mig i Stockholmstraktens flora. Magdalena Agestam, Thomas Karlsson, Henry Gudmundsson och alla ni andra, tack för alla estetiska upplevelser! Nu när vaccinet har börjat verka kör vi igång igen!

Appendix, Bladmossor på Färingsö.

Tabell 3. Arter som artikelförfattaren noterat under inventeringen.

Svenskt namn	Vetenskapligt namn	Fären- tuna	Hilles- hög	Sånga	Skå
Gruskammossa	<i>Abietinella abietina</i>			x	
Späd krypmossa	<i>Amblystegium serpens</i>	x	x	x	x
Sotmossa	<i>Andreaea rupestris</i>	x	x	x	x
Liten baronmossa	<i>Anomodon longifolius</i>			x	
Fällmossa	<i>Antitrichia curtipendula</i>	x	x	x	x
Liten sågmossa	<i>Atrichum tenellum</i>		x	x	x
Vågig sågmossa	<i>Atrichum undulatum</i>	x	x	x	x
Liten räffelmossa	<i>Aulacomnium androgynum</i>	x	x	x	x
Räffelmossa	<i>Aulacomnium palustre</i>	x	x	x	x
Liten neonmossa	<i>Barbula convoluta</i>	x		x	x
Stor neonmossa	<i>Barbula unguiculata</i>	x	x	x	x
Styv äppelmossa	<i>Bartramia ithyphylla</i>		x		
Äppelmossa	<i>Bartramia pomiformis</i>	x	x		
Samhetsgräsmossa	<i>Brachytheciastrum velutinum</i>		x	x	x
Blek gräsmossa	<i>Brachythecium albicans</i>	x	x	x	x
Källgräsmossa	<i>Brachythecium rivulare</i>		x	x	x
Stor gräsmossa	<i>Brachythecium rutabulum</i>	x	x	x	x
Kopparbryum	<i>Bryum alpinum</i>	x			
Silvermossa	<i>Bryum argenteum</i>	x	x	x	x
Skrubbryum	<i>Bryum capillare</i>	x	x	x	x
Blekbryum	<i>Bryum pallescens</i>			x	
Brun sköldmossa	<i>Buxbaumia aphylla</i>			x	
Grön sköldmossa	<i>Buxbaumia viridis</i>			x	
Kärskedmossa	<i>Calliergon cordifolium</i>	x	x	x	x
Stor skedmossa	<i>Calliergon giganteum</i>	x			
Spjutmossa	<i>Calliergonella cuspidata</i>	x	x	x	x
Guldspärrmossa	<i>Campylium stellatum</i>	x			
Brännmossa	<i>Ceratodon purpureus</i>	x	x	x	x
Hårgräsmossa	<i>Cirriphyllum piliferum</i>	x	x	x	x
Palmmossa	<i>Climacium dendroides</i>	x	x	x	x
Källtuffmossa	<i>Cratoneuron filicinum</i>			x	
Kalkkammossa	<i>Ctenidium molluscum</i>	x			
Strumamossa	<i>Cynodontium strumiferum</i>	x	x	x	x

Svenskt namn	Vetenskapligt namn	Fären- tuna	Hilles- hög	Sånga	Skå
Smaragdmossa	<i>Dicranella heteromalla</i>		x	x	
Kustsnurrmossa	<i>Dicranoweisia cirrata</i>			x	x
Skogskvastmossa	<i>Dicranum flexicaule</i>	x	x		
Stor kvastmossa	<i>Dicranum majus</i>	x	x	x	x
Stubbkvastmossa	<i>Dicranum montanum</i>	x	x	x	x
Vågig kvastmossa	<i>Dicranum polysetum</i>	x	x	x	x
Kvastmossa	<i>Dicranum scoparium</i>	x	x	x	x
Hällkvastmossa	<i>Dicranum spurium</i>	x	x	x	x
Lerkrokmossa	<i>Drepanocladus aduncus</i>	x			
Stor klockmossa	<i>Encalypta streptocarpa</i>	x		x	
Liten sprötmossa	<i>Eurhynchiastrium pulchellum</i>		x	x	x
Hasselmossa	<i>Eurhynchium angustirete</i>	x		x	x
Stor fickmossa	<i>Fissidens adianthoides</i>	x	x	x	x
Listfickmossa	<i>Fissidens bryoides</i>	x		x	
Lerfickmossa	<i>Fissidens taxifolius</i>	x		x	x
Stor näckmossa	<i>Fontinalis antipyretica</i>	x	x	x	
Spåmossa	<i>Funaria hygrometrica</i>			x	
Skogsgrimmia	<i>Grimmia hartmanii</i>	x	x	x	
Blockgrimmia	<i>Grimmia muehlenbeckii</i>	x	x	x	x
Hällgrimmia	<i>Grimmia ovalis</i>	x	x	x	
Hårgrimmia	<i>Grimmia pulvinata</i>	x		x	
Kakmossa	<i>Hedwigia ciliata</i>	x	x	x	x
Stubbspretmossa	<i>Herzogiella seligeri</i>			x	
Kalkklockmossa	<i>Homalothecium lutescens</i>			x	x
Guldlockmossa	<i>Homalothecium sericeum</i>	x		x	x
Husmossa	<i>Hylocomium splendens</i>	x	x	x	x
Trådfläta	<i>Hypnum andoi</i>			x	x
Cypressfläta	<i>Hypnum cupressiforme</i>	x	x	x	x
Rättsvansmossa	<i>Isothecium alopecuroides</i>	x	x	x	x
Vattenkrypmossa	<i>Leptodictyum riparium</i>		x	x	
Blåmossa	<i>Leucobryum glaucum</i>	x	x	x	x
Allémossa	<i>Leucodon sciuroides</i>	x	x	x	x
Skuggstjärnmossa	<i>Mnium hornum</i>	x	x	x	x
Blek stjärnmossa	<i>Mnium stellare</i>			x	
Strimhättemossa	<i>Orthotrichum affine</i>	x	x	x	x

Svenskt namn	Vetenskapligt namn	Fären- tuna	Hilles- hög	Sånga	Skå
Rödskaftad hättmossa	<i>Orthotrichum anomalum</i>		x	x	x
Hårhättmossa	<i>Orthotrichum diaphanum</i>		x		
Asphättmossa	<i>Orthotrichum gymnostomum</i>				x
Trubbhättmossa	<i>Orthotrichum obtusifolium</i>	x	x	x	x
Berghättmossa	<i>Orthotrichum rupestre</i>	x	x	x	x
Trädhättmossa	<i>Orthotrichum speciosum</i>	x	x	x	x
Skogshättmossa	<i>Orthotrichum stramineum</i>			x	x
Lundsprötmossa	<i>Oxyrrhynchium hians</i>	x		x	x
Skärbladsmossa	<i>Paraleucobryum longifolium</i>	x	x	x	x
Skogspraktmossa	<i>Plagiomnium affine</i>	x	x	x	x
Lundpraktmossa	<i>Plagiomnium cuspidatum</i>	x	x	x	x
Kärrpraktmossa	<i>Plagiomnium ellipticum</i>	x	x	x	x
Vågig praktmossa	<i>Plagiomnium undulatum</i>	x	x	x	x
Klosidenmossa	<i>Plagiothecium curvifolium</i>	x	x		
Skogssidenmossa	<i>Plagiothecium denticulatum</i>	x	x	x	x
Kopparglansmossa	<i>Platygyrium repens</i>	x		x	x
Sylmossa	<i>Pleuridium subulatum</i>		x		
Väggmossa	<i>Pleurozium schreberi</i>	x	x	x	x
Sydlig grävlingmossa	<i>Pogonatum aloides</i>			x	
Stor grävlingmossa	<i>Pogonatum urnigerum</i>		x	x	
Opalmossa	<i>Pohlia cruda</i>	x	x	x	
Nickmossa	<i>Pohlia nutans</i>	x	x	x	x
Stor björnmossa	<i>Polytrichum commune</i>	x	x	x	x
Skogsbjörnmossa	<i>Polytrichum formosum</i>	x	x	x	x
Enbjörnmossa	<i>Polytrichum juniperinum</i>	x	x	x	x
Kärrbjörnmossa	<i>Polytrichum longisetum</i>	x	x	x	
Hårbjörnmossa	<i>Polytrichum piliferum</i>	x	x	x	x
Myrbjörnmossa	<i>Polytrichum strictum</i>				x
Åkerdagmossa	<i>Pseudephemerum nitidum</i>			x	
Källpraktmossa	<i>Pseudobryum cinclidioides</i>		x		x
Sumpkrypmossa	<i>Pseudocampyllum radicale</i>		x		x
Spetsig dvärgbågmossa	<i>Pseudoleskeella nervosa</i>			x	
Pösmossa	<i>Pseudoscleropodium purum</i>	x	x	x	x
Platt skimmermossa	<i>Pseudotaxiphyllum elegans</i>	x	x	x	x
Repmossa	<i>Pterigynandrum filiforme</i>	x		x	x

Svenskt namn	Vetenskapligt namn	Fären- tuna	Hilles- hög	Sånga	Skå
Kammossa	<i>Ptilium crista-castrensis</i>	x	x	x	x
Aspmossa	<i>Pylaisia polyantha</i>	x	x	x	x
Liten bergraggmossa	<i>Racomitrium affine</i>			x	
Sipperraggmossa	<i>Racomitrium aquaticum</i>	x			
Sandraggmossa	<i>Racomitrium canescens</i>				x
Spärraggmossa	<i>Racomitrium elongatum</i>	x	x	x	x
Bergraggmossa	<i>Racomitrium heterostichum</i>	x	x	x	x
Grå raggmossa	<i>Racomitrium lanuginosum</i>	x	x	x	x
Liten knottmossa	<i>Rhabdoweisia fugax</i>	x			
Bäckrundmossa	<i>Rhizomnium punctatum</i>	x	x	x	
Rosmossa	<i>Rhodobryum roseum</i>	x	x	x	x
Bäcknäbbmossa	<i>Rhynchostegium riparioides</i>			x	
Gräshakmossa	<i>Rhytidiadelphus squarrosus</i>	x	x	x	x
Kransmossa	<i>Rhytidiadelphus triquetrus</i>	x	x	x	x
Cirkelmossa	<i>Sanionia uncinata</i>		x	x	x
Strålblommossa	<i>Schistidium apocarpum</i>	x	x	x	x
Murblommossa	<i>Schistidium crassipilum</i>		x	x	
Parkgräsmossa	<i>Sciuro-hypnum populeum</i>			x	x
Späd gräsmossa	<i>Sciuro-hypnum reflexum</i>		x	x	x
Blek skedmossa	<i>Straminergon stramineum</i>			x	
Takmossa	<i>Syntrichia ruralis</i>	x	x	x	x
Fyrtandsmossa	<i>Tetraphis pellucida</i>		x	x	x
Backtujamossa	<i>Thuidium assimile</i>	x	x	x	x
Skuggtujamossa	<i>Thuidium delicatulum</i>	x	x	x	x
Kalktujamossa	<i>Thuidium recognitum</i>			x	
Stor tujamossa	<i>Thuidium tamariscinum</i>		x	x	x
Knopptuss	<i>Tortula acaulon</i>		x		
Murtuss	<i>Tortula muralis</i>			x	x
Jordtuss	<i>Tortula subulata</i>			x	
Åkertuss	<i>Tortula truncata</i>	x		x	x
Krushättemossa	<i>Ulota crispa</i> s.lat.	x		x	
Vattenkrokmossa	<i>Warnstorfia fluitans</i>		x		x
Hinnkrusmossa	<i>Weissia brachycarpa</i>			x	
Jordkrusmossa	<i>Weissia controversa</i>	x			

Styrelse från 2020

Ordförande Bo Eknert
073-766 93 08
bo@bsis.org

Sekreterare Yolanda Karlsson
sekr@bsis.org
0720-26 59 41

Kassör Måns Persson
kassa@bsis.org
073-588 22 27

Ledamöter

Anders Erixon
0730-25 09 55
Kerstin Frostberg
Henry Gudmundson
08-712 80 45
Sara Lundkvist
0768-10 54 07
Birgitta Sang
073-892 48 63

Alla nås per epost via
fornamn@bsis.org

Styrelse från 2021

Ordförande Sebastian Sundberg
sebastian.sundberg@slu.se
070-231 77 85

Vice ordförande Anders Jacobson
Anders.Jacobson@slu.se
070-432 29 87

Sekreterare Anneli Sandström
anneli_sandstrom@hotmail.com
070-621 70 04

Kassör Helene Larsson

Ledamöter

Anders T Hasselrot,
anders.t.hasselrot@gmail.com,
0171-44 40 03
Thorleif Joelson
thorleif.joelson@gmail.com
070-734 46 20
Johanna Sköld
johanna.skold@skola.uppsala.se
Ingvar Sundh
ingvar.sundh@telia.com
070-383 30 63
Anneli Svanholm
anneli.svanholm@ebc.uu.se
Linus Söderquist
linus.soderquist@hotmail.com
073-713 54 86

Kontaktuppgifter till floraväktarsamordnarna

AB-län Jan Andersson
jan.andersson.bio@gmail.com
070-674 68 39

C-län Mora Aronsson
mora.aronsson@habonet.net
070-668 26 82

D-län Bo Karlsson
bovil@telia.com
0150-391 97

Eva Grusell
eva.grusell@icloud.com
070-544 45 31

Daphne

Utkommer med minst två nummer per år och ges ut av Botaniska Sällskapet i Stockholm i samarbete med Upplands Botaniska Förening.

REDAKTION

Redaktör Mira Rawet

070-875 74 79

mira.rawet@gmail.com

Medredaktör Ingvar Sundh

070-383 30 63

ingvar.sundh@telia.com

Teknisk redaktör Lena Eliasson

070-651 25 27

lena@grafiskaspranget.se

Fackgranskare Mora Aronsson

PRENUMERATIONER

Daphne ingår i årsavgiften till resp. förening. Separata prenumerationer kostar 200 kr (2021) och administreras av Botaniska Sällskapet.

BOTANISKA SÄLLSKAPET I STOCKHOLM

c/o Henry Gudmundson

Önskegången 71, 135 54 Tyresö

info@bsis.org

Hemsida: www.bsis.org

Twitter: @BSIABD

Plusgiro: 196094-7

Ordinarie medlemsavgift 2021: 200 kr

UPPLANDS BOTANISKA FÖRENING

c/o SLU ArtDatabanken

Box 7007, 750 07 Uppsala

upplands.botaniska.forening@gmail.com

Hemsida: upplandsbotaniska.se

Plusgiro: 327956-9, Swish 1234732467

Medlemsavgift 2021: 150 kr

Adressändringar meddelas resp. förening via post eller e-post.

Vill du ha löpande information via e-post? Meddela då din e-postadress till resp. förening.

Årgång 32 nr. 1 2021

ISSN 1101-5527

Wikströms Tryckeri AB, Uppsala

Instruktion till författare

Manus skickas via mail till daphne@bsis.org

En artikel i *Daphne* kan handla om ett fynd, en exkursion, ett intresse, tips till andra botaniker m.m., och idéer välkomnas alltid även om du själv kanske inte vill eller kan skriva.

Börja alltid manuskriptet med titeln på artikeln följt av namn på författaren/författarna. Artiklar som är längre än 3 000 tecken inkl. mellanslag bör delas upp i stycken med underrubriker. Vetenskapligt namn ska anges för varje art första gången den nämns i den löpande texten, men om texten kan upplevas svår-läst på grund av många artnamn kan de vetenskapliga namnen istället samlas i en separat lista. I slutet av artikeln ska eventuell citerad litteratur samlas under rubriken "Litteratur". Gör eventuella tabeller eller uppställningar med hjälp av ordbehandlarens tabellfunktion. Vi ser gärna att du bifogar bilder eller illustrationer. Saknar du passande bildmaterial, ta kontakt med redaktionen i god tid så kan vi hjälpa till med det.

Manuskript ska vara skrivet i ordbehandlingsprogram om möjligt. Kontakta redaktionen om du inte kan leverera materialet i digital form. Manuskript kan vara korta eller långa. Planerar du ett manuskript på mer än tio sidor – tag kontakt med redaktionen i god tid! Författare ska tillåta att *Daphne* läggs ut på BSIs och UBFs hemsidor. Har du några frågor är du välkommen att höra av dig till redaktionen.